

001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001
001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Tuulivoiman tuet kotimaisten innovaatioiden tukemiseen

Suomessa uusiutuvan energian politiikassa on ongelmakohtia, muualla-kin kuin aurinkoenergian verotuksessa. Suurin epäkohta on heikosti tuottavan tuulivoiman kohtuuton tuotantotuki, josta valtiontaloudelle ja kansalaisille aiheutuva rasitus vain kasvaa vuosi vuodelta.

Valtakunnallinen Tuulivoima-kansalaisyhdistys vaatii-kin, että syöttötariffilaki on korjattava ja tuulivoimatuki on puolitettava. Myös korotettu tuulivoimatuki on aiheeton. Se on poistettava uusilta hankkeilta.

Tuulivoiman tuotantotuki perustuu syöttötariffilakiin, joka tarjoaa tuulisähkön tuottajalle nyt jopa yli sadan – ja parhaimmillaan jopa kahden sadan prosentin valtion tuen sähkön myynnistä saatavan markkinahinnan lisäksi.

Laki on aikoinaan säädetty hyvässä tarkoituksessa, muun muassa arvioiden, että kotimaisten turbiinivalmistajien osuus voisi olla jopa 80 prosenttia asennetuista turbiineista. Tämä on osoittautunut toiveajatteluksi: yhtään kotimaista valmistajaa ei ole enää mukana kilpailussa tarjoamas-

sa vaihtoehtoa eurooppalaisille tai aasialaisille jättiyhtiöille.

Valtion uudessa budjettiehdotuksessa ensi vuodelle tuulivoiman tuotantotukeen aiotaan varata jo 137,9 miljoonaa euroa.

Lähivuosina tuen vuotuinen määrä kasvaa nopeasti yli 200 miljoonan euron, ja tämä määrärahatarve jatkuisi vuosittain aina 2020-luvun loppupuolelle.

Tässä talustilanteessa tai yleensäkään ei voida hyväksyä sitä, että yhdelle ja Suomen olosuhteissa varsin tehottomalle ja tuotannoltaan täysin aillah-tevalle uusiutuvan energian tuotantomuodolle maksetaan

valtion varoista ylisuuria tukia.

Tuulivoimarakentamisen taloudellinen hyöty kotimaassa on vähäinen ja lyhytaikainen. Tuet valuvat pääasiassa ulkomaisille sijoittajille.

Ulkomaisen yhtiöiden tarjoamilla investoinneilla rahoitetaan ulkomailta hankitut voimat koneistoinen ja jopa pystyttäjät tulevat voimaloiden mukana ulkomailta. Suuri osa hankekehittäjistä ei edes hallinnoi voimaloita, vaan myy ne eteenpäin.

Paikallisille asukkaille jää kärsimys suurten tuulivoimaloiden ympäristöhaitoista,

joista on jo tehty runsaasti valituksia.

Syöttötariffilakia pikaisesti korjaamalla säästetään kymmeniä miljoonia euroja jokaisena tulevana vuonna. Varat voitaisiin nykyistä tehokkaammin sijoittaa esimerkiksi hallitusohjelmassa luvatus mukaisesti bioenergian kehittämiseen tai aurinkoenergian tuotannon tukemiseen, sekä uusiutuvan energian kotimaisen laitevalmistuksen ja tuotannon tutkimukseen.

Kalevi Nikula
puheenjohtaja
Tuulivoima-kansalaisyhdistys ry

Huono tuottajatarjous

Erehdyin kerran oman teurastamon tuottajatarjouskinkuun. Sama kinkku paikallisen kaupan altaasa kilohinnaltaan halvempi. Joulumieli katosi.

Aatu Ottaja

Apua liikkeellä

On se sitten varmaan mukavaa, kun avustusrekat vyöryvät Hanhikivelle. Hetken voitoille kiirus lahden yli.

Nim.

Kiitos Atria!

Paras hinnoittelumuutos vuosi-kausiin! Nyt palkitaan naudan KASVATTAJIA! Onneksi on Atria ja Valio, suomalaisen TUOTTAJAN asialla!

Ei nimimerkkiä

Iski edustajaankin

Pertti Hemmilä (kok), olet maatalouspolitiikkamme uhri (MT 22.8.). Kaikki pellot tukien piiriin, niin lohkojen määrä ja byrokratia vähenevät.

Ei nimimerkkiä

Liian monimutkaisia ovat viljelijöiden säännöt, kun ei edes lainsäätäjä osaa niitä tulkita. Mikä oli Hemmilän lohkomuosten hylkäämisen todellinen syy?

Ei nimimerkkiä

Kenraali puhui asiaa

Herra Kenraali Hägglundilla terveet ajatukset olemassa-olostamme Venäjän naapurina. Nato-kiimaiset kuunnelkaa järjen ääntä, ennen kuin myöhäistä.

Käsi lippaan

Missä metsuri?

Metko esittelee rautaa ja maalattua pelliä. Metsän ammatillainen eli metsuri ei ole enää missään arvossa.

Yks turhake

Huippusadosta katoon

Kuka niitä suuria vilja sekä muita satoja ennusti? Tuolla veden vallassa ne ovat. Täydellinen katovuosi. Lehmien kohtaloksi teuras auto. Ei ole ruokaa.

Emäntä

Oppisopimus kuntoon

Ei hirveesti kiinnosta, kumpi sössi oppisopimusmallin menneisyydessä, ay vai yritykset. Pankaa edes tulevaisuus kuntoon.

Opiskelija

Raidat todistivat

Miten lannoitteet voi kulkeutua satoja metrejä vesistöihin, jos pellolla ei levä muutamaa senttiä? Raidoitettu vehnäpelto (MT 22.8. s.2) sen todisti!

Eliisa

Sääntö ja käytäntö...

Vain Tukesin hyväksymä saa huoltaa öljypolttimen. Katsoin Tukesista läheltäni öljy A-luvalliset asentajat. Kauhajoki O, Teuva I, Kurikka I?

Ei nimimerkkiä

Kannustusta

Sähköveron alentaminen kannustaisi tuhlamaan sähköä. Sen sijaan tuetaan maatilojen omaa sähköntuotantoa, aurinko-, bio-, ja tuulivoimaa.

Ei nimimerkkiä

Kaupan etu ensin

S-ryhmässä aina kaupan etu tärkein. Putin-juustoa ei syrjälän perille toimitetta, kun se ei kerrytä tulospalkkiota henkilökunnalle.

Näinkö?

Ja veli todistaa...

Aateveikot eläinsuojelutarkastuksiin? Saadaan oikeudesta haluttu päätös, kun todistetaan eläinananomiaa ja jopa fysiikan ja kemian lainalaisuuksia vastaan!

Ei nimimerkkiä

2000-luvulla todettua

Ei sun sikoja tarte pittää ko sää osaat tehrrä metallilöitä.

Ei nimimerkkiä

VIERASKOLUMNI

Kyllä kansa tietää

Ukrainan kriisin jatkuessa EU:n ja Venäjän asettamien pakotteiden ja vastapakotteiden vaikutukset syvenevät. On vaikea kiistää, etteikö pakotteilla olisi hyvin konkreettisia haittavaikutuksia taloudelle ja sen toimijoille aikana, jolloin Suomen ja suomalaisten taloudellinen tilanne on muutenkin vaikea. Vastapakotteet iskevät suoraan elintarvikealaamme ja sen alkutuottajiin.

Mediassa pakotteista on kerrottu kattavasti. Osa tiedotusvälineistä on tosin tuntunut painottavan uutisoimissaan varsin vahvasti pakotteiden negatiivisia vaikutuksia ja talouden kannalta onnetonta ajoitusta, unohtaen pakotteiden syyt. Otsikoita seurattessa on saattanut jäädä kuva, että kansa vastustaisi päätöksiä. Mielikuvassa pienen ihmisen rooliksi jää kärsiä päättäjien asettamista esteistä kaupan-käynnille ja maksaa niistä työpaikoillaan.

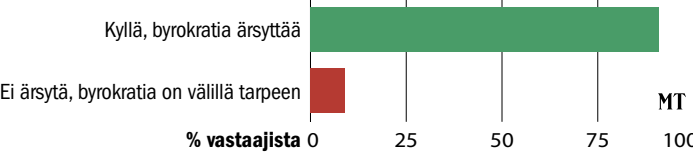
Tällä mielikuvalla on oppositiossa ajettu hetkittäin myös politiikkaa. Eikö Suomi voisi sopia erivapauksista pakotteiden suhteen? Tai luvan puuttuessa jättää muuten vaan noudattamatta? Ettei mene veroeurot sivu suun.

Näkökulma on lyhytnäköinen ja vastuuton. Lopputulos heikentäisi niin Suomen kuin EU:n uskottavuutta tulevissa kriiseissä. EU:n yhteisen linjan horjuttaminen olisi aikamatka kymmenen vuoden takaisin aikoihin, jolloin unionin uskottavuus hajosi kerta toisensa jälkeen oman edun ajamiseen yhteisen voiman kustannuksella.

Suomessa ei ole yhtään ylimääräistä työpaikkaa uhrittavaksi, mutta toimettomuuskaan ei ole vaihtoehto. Minkä sanoman se antaisi Venäjän toimista Ukrainassa? Hiljaisuutemme ja hyväksyntämme olisi ostettavissa kaupankäynnillä. Kansalaiset ovat tästä

VIIKON KYSYMYS

Ärskyttääkö byrokratia? Rajoittaako se toimintaasi vai onko se tarpeen?

Turha tekeminen ärsyttää

Byrokratia ärsyttää yhdeksää kymmenestä viikon kysymykseen vastanneesta.

Kommenteissa toistuu turhautuminen siihen, että byrokratia teettää työtä, josta ei vaikuta olevan hyötyä.

Asutustilainpoika kertoo esimerkkejä: ”Tietty toimiva byrokratia on tarpeen, mutta voi vain ihmetellä miten aikoinaan pystyttiin hoitamaan jälleenrakentamisen ja asutustilojen perustamisiin liittyvä byrokratia ilman tietokoneita ja atk-tukihenkilöitä. Rakennustarkastajamme ehti vilkkaimpaan rakentamisen aikaan 50–60-luvulla valvomaan talojen ja navetoiden rakentamiset, kulkien polkupyörällä pyykkipoika housunlahkeessa ja salkku tarakalla. Nykyään ei tahdo rakennustarkastajan aika riittää, vaikka apuna on toimistovirkailija ja ympäristösihteeri, käytettävissä on vielä kulkemiseen auto!

Ennen kunassamme oli 8 000 asukasta ja yksi kunnanlääkäri pystyi huolehtimaan heidän terveyteensä liittyvät asiat ja jopa suoritti leikkauksiakin hätätilassa. Nykyään kunassamme on hieman yli 3 000 asukasta emmekä pärjää kahdellakaan terveyskeskuslääkärillä.”

Tiina Huvion mukaan omaa työpanosta kasvattamalla voi päästä vähemmällä lisätyöllä kuin palkkaamalla kiireapua.

”Ajattelin olevani byrokriiaan aika tottunut neljän YK:ssa viettämäni vuoden jälkeen, mutta nyt kun toimin pienessä yhdistyksessä, olen todennut, että Suomi on edennyt tästäkin paremmaksi. Erityisen hermostuttavaa on, että lyhytaikaisen työntekijän palkkaaminen on hankalaa. Vaikka tukia löy-

kaikesta hyvin perillä. Ylen viikontakainen kysely paljasti enemmistön vahvan tuen Suomen osallisuudelle EU:n pakotteissa. Tukea riitti yli ammatti- ja puoluerajojen, maaseudulta kaupunkiin.

Mielenkiintoisesti viljelijöiden keskuudessa pakotteita tuki peräti 79 prosenttia haastatelluista. Luku oli selvästi suurin eriteltujen ammattiryhmien keskuudessa. Mutta tuottajathan kärsivät näistä ratkaisuista eniten?

En voi puhua viljelijöiden puolesta ja kertoa miksi luku on näin korkea. Voin silti todeta, että se ei minua yllätä. Tapaamani tuottajat kun tuntuvat tietävän yhtä ja toista oikeudenmukaisuudesta ja pienemmän tukemisesta ison kiusaajan edessä. Vaikka siinä hetkellisesti itse köyhtyisikin.

Tuottajien kannalta tilanteella voi olla myös yllättäviä positiivisia jälkiseurauksia. Yhden oven sulketuessa hetkeksi, nousee joskus esiin kekseliäitä tapoja selvitä. Pakko on vahva kannustin etsiä uusia markkina-alueita tuotteille.

Jos toisille avautuu tästä uusia ovia Eurooppaan ja Aasiaan, on koko elintarvikevientimme tulevaisuus taas askeleen terveenmällä pohjalla.

Mahdollinen tuleva hyöty on kuitenkin toissijaista, sitä ei pakotteilla tavoitella. Niihin ryhdyttiin, koska se on tässä tilanteessa moraalisesti oikein. Raja oli vedettävä ja Venäjän toimet tuomittava muutenkin kuin sanoin. Nyt tulee löytää keinot, millä tästä päästään eteenpäin mahdollisimman pienin vahingoin.

petri.sarvamaa@europar.europa.eu

Toisten leimaaminen ei ole keskustelua

Haluan julkisesti kiittää Suomen toiseksi suurimman sanomalehden, Ilta-Sanomien politiikan toimituksen esimiestä, Mika Koskista. Tiistain (IS 19.8.) lehdessä hän määritteli pitkäaikaisen valtiomiehen ja Euroopan parlamentin jäsenen, Esko Seppäsen ”vasemmistöänkynäksi”.

Siis miehen, joka vuonna 1996 valittiin Euroopan parlamenttiin 152 216:lla äänellä. (Vertailun vuoksi on mainittava, että pääministeri Alexander Stubb sai 2014 keväällä 148 190 ääntä.) Oltuaan kolme kautta Euroopan parlamentissa Seppäsen on kerännyt vaaaleissa yhteensä 284 155 ääntä.

Jos Suomen kansaa edustaa ”änkynä”, (urbanisanakirjan mukaan ”muita vastustava, asiasta tai sitä koskevasta keskustelusta vikoja etsivä, pääsääntöisesti haittapuoliin keskittyvä ja niitä korostava henkilö, vastarannankiiski”) tai ”vähemmistöön kuuluva, enemmistön kantaa vastustava”), niin mitä sitten ovat nämä

häntä äänestäneet?

Tietenkin änkynöitä. Näin olen minäkin löytänyt oman identiteettini, ja tulen jatkossa käyttämään tätä tittelä, kiitos Koskisen.

Kohteliaana ja ymmärtäväisenä ihmisenä haluan toivottaa hänelle myös hyvää jatkoa ja menestystä valitsemallaan uralla.

Lopuksi haluan vielä lainata urbaania sanakirjaa sanasta ”änkynä”:

Sanassa usein pilkallinen, halventava sävy jolla tahdotaan ylemmydentuntoisesti osoittaa että itse ollaan asiallisia, sivistyneitä ja tasapuolisuuteen kykeneviä keskustelijoita, toisin kuin nuo änkynät. Toisen osapuoli saadaan leimattua änkynäksi, ei hänene enää tarvitse suhtautua vakavasti, hänen kannanotoilleen voidaan jo lähtökohtaisesti hymähdellä ja ne voidaan sivuuttaa, koska ”se on niitä änkynöitä”.

Vexi Virtanen
änkynä
Hankasalmi

Tuttu projekti

Hyvä ja kannatettava kirjoitus Paavo Hämäläiseltä ”Projekti Tie” (MT 20.8.).

Olen suunnitellut usein itsekin tätä samaa hommaa. Nyt ei puutu kuin toimeenpanijat.

Nämä voisivat kaikesti olla elykeskukset ja työvoimaviranomaiset. Veikkaan kuitenkin, että näinkin kannatettava idea tukehtuu taas byrokratiaan.

Joustoa byrokratiaan toivoen

Lukijalta-osasto

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimittukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
■ Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717.
Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
■ Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi.

JAANA KANKAANPÄÄ

Mihin metsäläki enää tarvitaan, kysyy Ahti Mäntymäki.

Virallista harhaoppia metsään

Metsäkeskus juurruttaa uusia hakkuutapoja, otsikoi MT 25.8. Vaikka uusi metsälaki salliiikin metsätalouden kannalta suorastaan järjettömiä metsänkäsittelytapoja, niin pitääkö virallisen metsäorganisaation osallistua sellaiseen ”juurruttamiseen”? Uusi metsälaki on syntynyt yleisen mielipiteen vaikutuksesta, eikä suinkaan pitkäaikaisen metsätaloudellisen kokemuksen ja tutkimuksen tuloksena.

Mielestäni metsäorganisaation on turha osallistua tämmöisten teoreettisten, epäkäytännöllisten ideoiden tukemiseen ja jopa edistämiseen koettamalla etsiä etuja menetelmistä, joissa niitä ei tosiasiaassa käytännössä ole.

Kun varsin todennäköisesti hyvin pieni osa talousmetsistä joutuu näiden ”uusvanhojen innovaatioiden” kohteeksi, niin ei se maan metsäsektoria kaada. Sallittakoon hölmöily metsässäkin pienessä mitassa, mutta omalla kustannuksella ilman yhteiskunnan osallistumista ja myötävaikuttamista.

Voi myös perustellusti kysyä, mihin tällaista metsälakia enää tarvitaan? Uusi laki sallii niin epämääräiset metsänkäsittelytavat, että sen valvontakin on nykyoloissa miltei mahdotonta.

Metsien käytön välttämättömät rajoitteet kuuluvat paremmin luonnonsuojelu- ja ympäristölainsäädännön piiriin. Positiivinen asia artikkelissa oli se, että kukaan paikalla olleista metsäammattilaisista ei aikunut suositella näitä uusia menetelmiä metsänomistajille.

Ahti Mäntymäki
Kuru

voidaan vaikeusastetta vielä lisätä.

Laitetaan tukianomuksien pakolliseksi kieleksi pariksi vuodeksi venäjä, sitten arabia.

JT